

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 2. května 2019 v senátu složeném z předsedy JUDr. Richarda Petráska a soudců JUDr. Alexandra Sotoláře a JUDr. Heleny Grmelové, odvolání obžalovaných A. B., narozeného xxx, M. D., narozeného xxx a V. M., narozeného xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 30. listopadu 2018, sp. zn. 2T 112/2017 a rozhodl,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm.e), odst. 2 tr.ř. se napadený rozsudek zrušuje pouze ohledně obžalovaných A. B. a V. M. ve výrocích o trestech a podle § 259 odst. 3 tr.ř. se znovu rozhoduje tak, že obžalovaní:

A. B.

při nezměněném výroku o vině organizátorstvím k zločinu úvěrového podvodu dle § 24 odst. 1 písm.a) tr.zákoníku k § 211 odst.1, 5 písm.c) tr.zákoníku a přečinu poškození cizích práv dle § 181 odst. 1, 2 písm.b) tr.zákoníku

V. M.

při nezměněném výroku o vině zločinem úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1, 5 písm.c) tr.zákoníku a přečinu poškození cizích práv dle § 181 odst. 1, 2 písm.b) tr.zákoníku byli odsouzeni obžalovaní

A. B. podle § 211 odst. 5 tr.zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků.

Podle § 84 tr.zákoníku za použití § 81 odst. 1 tr.zákoníku a § 85 odst. 1 tr.zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání pěti let za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.

Podle § 85 odst. 2 tr.zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost, aby během zkušební doby podle svých sil uhradil škodu, kterou trestnými činy způsobil.

Obžalovaný

V. M.

Podle § 211 odst. 5 tr.zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání třiceti měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku a § 82 odst. 1 tr.zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání čtyř let.

Podle § 82 odst. 2 tr.zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost, aby během zkušební doby podle svých sil uhradil škodu, kterou trestnými činy způsobil.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Podle § 256 tr.ř. se odvolání obžalovaného M. D. z a m í t á .

Odůvodnění:

1. Shora citovaným rozsudkem obvodního soudu bylo rozhodnuto, že obžalovaní

- 1) A. B., nar. xxx v Xxx xxx, trvale bytem Xxx, Xxx,
- 2) M. D., nar. xxx v Xxx, trvale bytem Xxx, Xxx, adresa pro doručování Xxx, Xxx
- 3) V. M., nar. xxx v Xxx, trvale bytem Xxx, Xxx,
- 4) M. P., nar. xxx ve Xxx, trvale bytem Xxx, Xxx, adresa pro doručování Xxx, Xxx,

jsou vinní, že

obžalovaný M. D. a obžalovaný A. B. založili, organizovali a řídili skupinu všech obžalovaných, v níž se za účelem osobního obohacení chtěli od zástavního věřitele vylákat finanční částku ve výši 4.000.000 Kč ve formě úvěru a to tak, že vydávali pokyny obžalovanému V. M. a obžalovanému M. P., kdy tito dle jejich pokynů měli najít nemovitost, kterou by bylo možno podvodně zaúvěrovat, což provedli tak, že obžalovaní V. M. a M. P. předložili společnosti Acema Credit Czech, a.s., zfalšované doklady a podklady bez vědomí majitelky bytu pošk. A. Y. nar. xxx, kterou ohledně bytu zastupoval v plné moci Z. S., zastavili její bytovou jednotku xxx v domě č. xxx v Xxx, Xxx, ve prospěch společnosti Acema Credit Czech, a.s., a takto od tohoto zástavního věřitele chtěli vylákat finanční částku ve výši 4.000.000 Kč ve formě úvěru, kdy nejprve obž. V. M. vylákal doklady k uvedené bytové jednotce a to tak, že předstíral, že je zájemce o pronajmutí této bytové jednotky a požadované informace získal na základě smlouvy o nájmu bytu ze dne 16.11.2015, kdy se do bytu skutečně s obž. M. P. na krátkou chvíli nastěhovali, přičemž poté na nezjištěném místě obž. M. P. zfalšoval plnou moc k převodu a zřízení zástavního práva na nemovité věci, kde uvedl zjištěné údaje o majitelce nemovitosti a také okopíroval ověřovací doložku na plné moci, včetně vypracování falešných razítek, kterou udělila A. Y. Z. S. a s touto zfalšovanou plnou mocí k převodu zástavního práva na nemovité věci se společností Acema Credit Czech, a.s., v Praze 8, ulice U

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

Libeňského pivovaru 63/2 uzavřeli spolu s obž. V. M. dne 21.12.2015 smlouvu o úvěru č. xxx na částku 4.000.000 Kč se splatností 24 měsíců a na ni navazující zástavní smlouvu ze dne 21.12.2015, kterou pro uvedenou společnost vzniklo zástavní právo na bytovou jednotku pošk. A. Y., přičemž následně došlo k zápisu zástavy na katastrálním úřadu, kdy jednáním obžalovaných vznikla společnosti Acema Credit Czech, a.s., celková škoda ve výši 3.638.000 Kč, kdy na účet č. xxx/0300 obž. V. M. byla zaslána částka 3.588.000 Kč a 50.000 Kč mu bylo předáno v hotovosti, čímž společně uvedli v omyl zástupce spol. Acema Credit Czech, a.s., jelikož předložili falešnou plnou moc k převodu a zřízení zástavního práva na nemovité věci od majitelky bytu A. Y. a uvedli hrubě zkreslené informace a sebe nebo jiného neoprávněně obohatili, kdy následkem tohoto jednání byla způsobena vážná újma na nemajetkových právech A. Y., kdy došlo k zneužití jejích dokladů a k neoprávněné zástavě jejího bytu, se kterým nemůže v současné době nijak disponovat, tedy

obž. M. D. a obž. A. B.:

zosnovali a řídili, aby při sjednávání úvěrové smlouvy byly uvedeny nepravdivé údaje a spáchali takový čin jako člen organizované skupiny zosnovali a řídili způsobení značné újmy jinému na právech,

obž. V. M. a obž. M. P.:

společným jednáním při sjednávání úvěrové smlouvy uvedli nepravdivé údaje a spáchali takový čin jako člen organizované skupiny společným jednáním způsobili jinému značnou újmu na právech,

čímž spáchali

obž. M. D. a obž. A. B.:

zvláště závažný zločin úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1, 5, písm. a) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem poškození cizích práv dle § 181 odst.1, 2 písm. b) tr. zákoníku, ve formě účastenství dle § 24 odst.1 písm. a) tr. zákoníku,

obž. V. M. a obž. M. P.:

zvláště závažný zločin úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1, 5 písm. c) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem poškození cizích práv dle § 181 odst.1, 2 písm. b) tr. zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, a byli odsouzeni:

Obžalovaný A. B. podle § 211 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Obžalovaný M. D.

Podle § 44 tr. zákoníku se upouští od uložení souhrnného trestu k rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 8. 8. 2018, sp. zn. 5T 86/2018.

Obžalovaný V. M.

Podle § 211 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků .

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání pěti roků.

Obžalovaný M. P.

Podle § 211 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roků.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání čtyř roků.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou všichni obžalovaní povinni společně a nerozdílně uhradit škodu poškozené společnosti ACEMA Credit Czech, a.s., IČ 26158761, se sídlem Praha 8, Čimická 780/61 škodu ve výši 3.438.000 Kč .

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená A. Y., nar. xxx, bytem Xxx, Xxx, Xxx, Xxx Xxx, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaní B., D. a M.
3. Obžalovaný B. podal odvolání proti výrokům o vině i trestu. Své odvolání odůvodnil tím, že z provedených důkazů nelze dovést, že se dopustil jednání, ze kterého byl obviněn. Skutková zjištění jsou v extrémním rozporu s provedenými důkazy. Trestní řízení je zatíženo několika procesními vadami zahrnujícím porušení ustanovení o jeho přítomnosti u hlavního líčení, resp. jednání soudu, přihlídnutí k důkazům, které byly pořízeny v souvislosti s jednáním zakládajícím podezření ze spáchání trestného činu, které je v současnosti projednáváno, zmatečnost rozsudku, kdy není jasné, o které důkazy soud opřel svoje rozhodnutí o jeho vině nedůvodné zamítnutí jeho důkazních návrhů, ačkoliv jsou potřebné k posouzení jeho viny. Soud nedostatečně přihlédl k veškerým okolnostem trestní věci. V hlavním líčení nebyly provedeny důkazy, ze kterých by bylo možno dovést, že měl v trestné činnosti takovou úlohu, jak je popsáno v rozsudku. Navrhované důkazy mohly prokázat nižší míru jeho účasti na páchané trestné činnosti. Byly přitom zamítnuty. Žádným z provedených důkazů nebylo prokázáno, že založil, organizoval a řídil skupinu všech obžalovaných, která se měla dopustit trestného jednání, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku. Nebylo zjištěno ani jedno konkrétní jednání vedoucí k organizování skupiny jakýmkoli konkrétním rozkazem od něj pocházejícím. Nelze souhlasit s názorem soudu, který opřel svoje rozhodnutí o výpověď obžalovaného D.. Z výpovědi obžalovaného M. ani obžalovaného P., ani jedna ze skutečností tvrzených obžalovaným D. nevyplývalo. Žádný z provedených důkazů kromě vyjádření obžalovaného D. nesvědčí o tom, že by to měl být on, který vymyslel a navrhl spáchání trestného činu, ze kterého je obviněn. Obžalovaný D. má za sebou bohatou trestnou minulost spočívající v páchání podvodů. Soud nepolemizoval nad tím, zda veškerá prohlášení obžalovaného D. vůči němu nejsou účelová. Obžalovaný D. měl důvod pro svalení veškeré viny na člověka, který o páchané trestné činnosti nic nevěděl. Z provedených důkazů lze mít důvodně za to, že to byl obžalovaný D., který ostatní instruoval, organizoval a s nápadem také přišel. I ostatní provedené důkazy nasvědčují tomu, že role obžalovaného D. byla podstatně výraznější než, jak vyhodnotil soud. Byl to obžalovaný D., který vedl ostatní obžalované. Z žádného z provedených důkazů nebylo prokázáno, jakých konkrétních jednání se dopustil, jakým způsobem ostatní obžalované vedl. V tomto je usvědčující výhradně výpověď obžalovaného M., který uváděl, že organizátory jsou obžalovaný D. a on. Ani jednou nebyl schopen označit, kdy a jakou informaci nebo pokyn získal, od kterého z nich. V mnoha případech mu byly informace zprostředkovány skrze

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

obžalovaného P.. Obžalovaný M. nemůže vědět, jakou roli v páchané trestné činnosti hrál on, zda o trestné činnosti vůbec věděl nebo mohl vědět. Mnoho z jeho vyjádření jsou pouhé domněnky. Z provedeného dokazování lze mít za prokázané, že obžalovaný M. od něj žádné pokyny nikdy nedostal. Byl to obžalovaný D., který celou trestnou činnost organizoval, vedl ostatní, uváděl zkreslené informace a to i vůči ostatním obžalovaným. Z odborného vyjádření z odvětví daktyloskopie vyplynulo, že na listinách sloužících podvodnému uzavření úvěrové smlouvy, byly nalezeny otisky prstů obžalovaných D., M. a P.. Na dokumentech nebyly nalezeny jeho otisky prstů. Tím je vyvráceno tvrzení obžalovaného D., že veškeré písemnosti o uskutečnění podvodného jednání obstarané obžalovaným M., obžalovaný M. předal obžalovanému P. a ten je předal obžalovanému B.. Ani ostatní vypracované znalecké posudky ho neusvědčují. Účet, na který byly poukázány finance od společnosti Acema Credit, byl zřízen M.. Dle hodnocení listinných důkazů soudem hovoří v jeho neprospěch protokol o domovní prohlídce, kde byl zajištěn flash disk, na kterém byla uložena fotografie občanského průkazu obžalovaného M.. Uváděl, že fotografii měl na flash disku z důvodu zájmu obžalovaného M. o koupi jeho auta Mercedes-Benz na leasing. Nebylo zjištěno, že by bylo z fotografií jakkoli nakládáno, byla jakkoli upravována apod. Z provedených důkazů nebylo prokázáno, zda o páchané trestné činnosti věděl. Přítomnost v bytě u Xxx domu má být prokázána výpovědí obžalovaného D. a výpověďmi obžalovaných P. a M.. Obžalovaný M. v bytě nebyl a u obžalovaného P. nebyla skutečnost, že ho v předmětném bytě opravdu viděl a mluvil s ním o záležitostech týkajících se trestné činnosti vůbec prokazována. Z výpovědi obžalovaného P. vyplynulo, že hovořil s obžalovaným D., který mu dával informace a instrukce. Žádná z provedených svědeckých výpovědí nepotvrdila jeho účast na podvodném jednání. Soud se nezabývá skutečností, zda vůbec mohl vědět o páchané trestné činnosti. Soud vypustil otázku zkoumání subjektivní stránky trestného činu ve vztahu k němu, kdy nezohlednil to, zda pouze nevědomky financoval podnikání obžalovaného D., popř. obžalovaných P. a M.. Jeho výpověď v jeho přípravném řízení je na rozdíl od ostatních obžalovaných konzistentní a setrval na ni po celou dobu trestního řízení. Soud zamítl jeho veškeré návrhy na doplnění dokazování, ačkoli mohl přispět k objasnění věci. Nebylo zjištěno, kdo vypracoval právní dokumenty a rozborů nutné ke spáchání trestného činu. To by bylo prokázáno výsledkem Mgr. K, který se měl podílet na přípravě veškerých listin. Ten by mohl osvětlit účast obžalovaných na páchané trestné činnosti. Navrhl provedení výsledku R. V., vyšetřovatele, který by objasnil, jak probíhala fáze přípravného řízení s ohledem na trestnou činnost Bc. H.. K objasnění obsahu mandátu Z. S. a V. K. navrhl provést jejich výsledky. Ani jedinému návrhu nebylo soudem vyhověno, ačkoli nebyla objasněna povaha jeho jednání vůči ostatním obžalovaným. Jeho vina nebyla prokázána nade vší pochybnost a soud měl postupovat s ohledem na zásadu in dubio pro reo. Celé přípravné řízení je zatíženo vadou, jelikož souvislosti s jeho konáním se jeden z vyšetřovatelů, Bc. H. měl dopustit trestného činu, když měl nahrávky pořízené obžalovaným M. nabízet obžalovanému D.. Přípravné řízení je zatíženo vadou podjatosti, když lze mít pochybnost, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jich se úkon přímo dotýká (obžalovaný D.) nemůže nestranně rozhodovat. Veškeré úkony, které byly učiněny vyloučenými osobami, nemohou být ve smyslu § 30 odst. 1 tr. řádu podkladem pro rozhodnutí v trestním řízení. Rozsudek je zmatečný, jelikož není zřejmé, z kterých provedených důkazů soud dovozuje jeho vinu. V jeho neprospěch hovoří pouze výpovědi obžalovaných M. a P. a obžalovaného D.. I důkaz zajištěným falsh diskem, na kterém byla uložena fotografie občanského průkazu obžalovaného M.. Jelikož měl on a obžalovaný D. spáchat stejné trestné činy, není důvod proč přítěžující okolnost, že spáchali více trestných činů, nebyla přičtena také obžalovanému D.. Soud pochybil, pokud dne 25. 5. 2018 uskutečnil výslech obžalovaného D. mimo hlavní líčení

postupem podle § 183 a) tr. řádu a pokud následně provedl tento důkaz dne 19. 9. 2018 v hlavním líčení. Z účasti na hlavním líčení se řádně a včas omluvil s tím, že soud žádal, aby hlavní líčení odročil z důvodu jeho zájmu o účast na něm. Soud jeho obhájce telefonicky informoval den před konáním hlavního líčení, že se hlavní líčení konat nebude. Soudem bylo zdůrazněno, že nemusí podstupovat dalekou cestu a riskovat vznik jeho dalších zdravotních problémů. Postup soudu dle § 183 a) tr. řádu nebyl zákonný. Soud výslech realizoval i přesto, že nebyla přítomna jedna z přísedících a on, ani obhájce o konání takového úkonu nebyli vyrozuměni. Soud se nedostatečně řídil při úvaze o druhu a výši trestu kritérií stanovenými v § 39 odst. 1 tr. zákoníku. Výše trestu je nepřiměřená spáchanému trestnému činu. Nebylo prokázáno, že měl z trestné činnosti největší finanční prospěch. Soud nedostatečně přihlédl k polehčujícím okolnostem. Nebyl nikdy trestaný, dosud vedl řádný život. Soud měl přihlédnout i k jeho rodinným a majetkovým poměrům. Rodina je závislá na jeho příjmu z pracovní činnosti. Obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil dle § 258 odst. 1 písm. a) - c) , e) tr. řádu a podle § 226 písm. c) tr. řádu ho zprostil obžaloby nebo věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

4. Obžalovaný D. podal odvolání proti výroku o vině. Svě odvolání odůvodnil tím, že soudu vytýká vady napadeného rozsudku spočívající v nejasnosti a neúplnosti jeho skutkových zjištění. Soud interpretuje zjištěný skutkový stav výhradně k jeho tíži. Byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci, kdy se soud dostatečně nevypořádal s jeho obhajobou. Soudem učiněné závěry o jeho vině nemají oporu ve zjištěném skutkovém stavu, nebyly hodnoceny v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu. Skutkový stav je vyložen způsobem, jež odporuje pravidlům formální logiky. Pochybení soudu spatřuje ve zhodnocení svého účastenství na trestné činnosti, tedy v pojmenování formy účastenství jako organizátorství. Proto přítěžující okolnost nevyplývá z výsledku provedeního dokazování, pouze je naznačována ve výpovědi některých spoluobžalovaných. Jeho účast na trestné činnosti je nepoměrně zanedbatelnější. Byl to obžalovaný B., kdo organizoval a řídil skupinu všech obžalovaných. Byl to obžalovaný B., kdo uděloval pokyny ostatním spoluobžalovaným. Výmluvným je popis úlohy ve financování, a zejména vyplácení ostatních obžalovaných obžalovaným B.. Obžalovaný M. shodně s ním uvedli, že je seznámil až obžalovaný B.. Nelze tedy uvažovat, že to byli B. a on, kdo založili organizovanou skupinu. Obžalovaný M. uvedl, že poté, co na účet obdržel částku, pro něj přijel obžalovaný B. a objížděli pobočky ČSOB a postupně celou částku vybrali. Potom se setkali v kasinu ve Xxx Xxx, kdy obžalovaný B., který řídil peníze, řekl, že jeden milion bude pro něj a obžalovaného D. na vyplácení jejich zastavených vozidel, dalších 50.000,- Kč je na další věci, které se budou konat ohledně Prahy, nějaké peníze, což bylo skoro 200.000,- Kč, že se musí poslat do Ruska, kde někdo z jeho rodiny, údajně na poště odcizil dopisy od A. Y. a že tam zařídili nějakou práci, že se musí udělat nějaké doklady nebo něco takového, takže si rozdělili 40.000,- Kč. Pak se čekalo na druhou část peněz, bylo mu přes obžalovaného P. řečeno, že v momentě, kdy přijdou peníze na účet, tak že mu to má dát vědět a on to dá vědět obžalovanému B., a ten mu vzkáže, kde na něj bude čekat, aby od něj vybral peníze. Obžalovaný B. na něj čekal hned druhý dne, poté, co obdržel na účet druhou část peněz, kdy následně jezdili do poboček bank, kde se vybral zbytek peněz. Soud vycházel zejména ze skutkové verze obžalovaného M. a ten popisuje vůdčí úlohu obžalovaného B., jako osoby řídící, inkasující a následně vyplácející finanční prostředky. Z listinných důkazů vyplývá, že obžalovaný B. uskutečnil vklad částky 35.000,- Kč dne 9. 11. 2015 jako kauce na podnájem apartmánu xxx v Xxx, v Xxx. Je to rovněž B., kdo se po dokonání trestné činnosti snaží zastrít tuto aktivitu, když M. sjedná odjezd do zahraničí, konkrétně na Slovensko, odkud má odletět k příbuzným B. do Ruska následně do

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

Spojených států amerických. Za tím účelem B. sjednává výzum do Ruské federace. Konečně to byl obžalovaný B., kdo rozdál ostatním spoluobžalovaným telefony a SIM karty pro vzájemnou komunikaci. Soud uzavírá, že to byl B., kdo přišel s nápadem, jak provést úvěrový podvod, že mu dal peníze na zaplacení podnájmu v hotelu, kde se falšovaly listiny, že rozdělával podvodně získané peníze a veškeré písemnosti k uskutečnění podvodného jednání obstarané obžalovaným M., obžalovaný M. předal obžalovanému P. a ten je předal obžalovanému B., že on a obžalovaný B. jsou hlavními organizátory tohoto podvodu, se M. pouze domnívá. Podíval se na trestné činnosti jako spolupachatel a v páchání trestného činu neřídil. O zosnování trestného činu nelze u něj uvažovat, když veškeré determinanty lze přičíst obžalovanému B.. Soud do značné míry rovněž vycházel z výpovědi obžalovaného P.. Výpověď P. je neupřímná, snaží se svůj podíl na trestním jednání bagatelizovat. Svůj podíl na trestném jednání shrnuje, že se na celé věci účastnil pouze tak, že měl dohlížet na obžalovaného M. a sloužit jako poslíček vzkazů mezi obžalovaným B. a jím a vzkazy předával obžalovanému M. a naopak. Jeho výpovědi nelze uvěřit, když jeho úloha v celé skupině byla zcela zásadní. Tvrdí, že on přímo žádný dokument nefalšoval, ale je možné, že prováděl nějaké scany, že z toho třeba poté vyřízl razítko, které předal jemu a B., možná i něco tisknul. Podklad mu dodal obžalovaný D., dal mu nějaký papírový dokument, tak co z papíru přinesl do počítače, následně dokument naskenoval. Těchto dokumentů, které naskenoval, bylo více. Z toho popisu je zřejmé, že dokumenty vědomě falšoval. Obdobný potenciál vložil on v podobě konstrukce jednotlivých smluv. Jak vyplývá z audio nahrávky, obžalovaný P. navádí obžalovaného M., jak má nepravdivě vypovídat na policii. Z obrazových záznamů je patrné, že v bytě, kde je obžalovaný B. a on, on pracuje na notebooku a měří pravítkem logo ČSOB a upravuje na notebooku text z dokumentu ČSOB. Z výpovědi vyplývá, že vytváří falešné dokumenty spolu s P.. Jeho úloha je jiná, než ta zakotvená v napadeném rozsudku a spočívá ve společné tvorbě dokumentů. Soud nevysvětluje, proč je skupina považována za organizovanou skupinu. Jednání skupiny obžalovaných je možné považovat za spáchané v prostém spolupachatelství, když z provedeního dokazování není zřejmá taková míra plánovitosti či koordinavosti, jež byla způsobilá zvýšit pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu. Rozdělení úloh spočívá v prosté domluvě, jež není zatížená nějakou významnou dělbu či promyšleností jednotlivých operací. Organizátorství je intelektuální činnost záležející především v komunikaci s ostatními pachateli, zejména pak v jejich úkolování či jiném instruování. Nemohla být objektivní stránka v daném případě u něj naplněna. Soud zamítl jeho návrh na provedení důkazů výpisy z telekomunikačního spojení. Není logické, aby organizátor byl následně někým dalším veden v dalším postupu, spočívajícím v zastření samotné trestné činnosti, osobou, která je označována jako pomocník. Obžalovaný navrhl, aby odvolací soud v napadené části rozsudek zrušil a sám rozhod o jeho vině, že spáchal zločin úvěrového podvodu v jednočinném souběhu s přečinem poškození cizích práv ve formě spolupachatelství, a nebo věc vrátil obvodnímu soudu k novému projednání.

5. Obžalovaný M. podal odvolání pouze proti výroku o trestu. Svě odvolání odůvodnil tím, že soud nedostatečně zohlednil všechny polehčující okolnosti. Byl to právě on, kdo učinil na policii obsáhlou výpověď v rámci podaného vysvětlení, ještě před zahájením trestního stíhání, kdy se k činu doznal, projevil nad svým jednáním lítost, obsáhle role jednotlivých osob a významně tak přispěl k objasnění celé trestné činnosti. Obsáhle vypovídal i po zahájení trestního stíhání, jak před policií, tak při hlavním líčení. Trestnou činnost spáchal v pozici podřízenosti k organizátorům trestné činnosti. V případě jeho osoby a obžalovaného P. byly splněny předpoklady, aby soud ukládal tresty stejné či obdobné, když polehčující okolnosti jsou na straně obou obdobné. Oba

popsali svoji roli víceméně shodně. Od počátku se k trestné činnosti a ke svým rolím doznávají. Podobný měl být finanční prospěch obou. Polehčující okolností by mělo být to, že svojí výpovědí přispěl k objasnění celé trestné činnosti. Projevil nad svým jednáním lítost, poškozeným se písemně omluvil a má zájem do budoucna hradit škodu. Je bez záznamu v trestním rejstříku. Jeho podílení se na trestné činnosti lze označit jako exces z jinak řádného života. Má dlouhodobě stabilní zaměstnání. Ve prospěch ukládání mírnějšího trestu hraje i doba, která od páčání trestné činnosti uběhla. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry měl soud důkladnější přihlídnout k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům a k jeho dosavadnímu způsobu života ve smyslu § 39 tr. zákoníku. Obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený výrok o trestu zrušil a v jeho prospěch jej změnil.

6. Odvolací soud z podnětu podaných odvolání přezkoumal dle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a přesvědčil se, že odvolání obžalovaných B. a M. jsou částečně důvodná a odvolání obžalovaného D. je nedůvodné.
7. Pokud jde o skutková zjištění obvodního soudu ohledně obžalovaných B. a D., jsou naprosto správná a úplná. Plně odpovídají výsledkům provedeního dokazování. V přípravném řízení, ani v řízení před obvodním soudem, nebyla ohledně všech tří obžalovaných procesní ustanovení porušena v takové míře, aby se jednalo o podstatnou vadu v řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Práva všech tří obžalovaných na obhajobu byla zcela zachována. Obvodní soud provedl všechny potřebné a dostupné důkazy v souladu s § 2 odst. 5 tr. řádu a tyto pak hodnotil tak, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve všech vzájemných souvislostech. Na základě takto provedených a zhodnocených důkazů dospěl obvodní soud ke správné právní kvalifikaci jednání obžalovaných B. a D., byť všichni čtyři obžalovaní měli být uznáni vinnými též dle § 211 odst. 5 písm. c) tr. zákoníku, neboť způsobily značnou škodu. V souladu s § 228 tr. řádu je i výrok o povinnosti obžalovaných k náhradě majetkové škody, kterou trestnou činností způsobili. Obvodní soud správně poškozenou Y. odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
8. Odvolací soud zjistil, že tresty uložené v přezkoumávané části rozsudku obžalovaným B. a M. jsou nepřiměřeně přísné ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu.
9. Toto pochybení obvodního soudu však mohlo být odvolacím soudem za splnění zákonných podmínek § 259 odst. 3 tr. řádu napraveno, a proto odvolací soud napadený rozsudek zrušil dle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu pouze ve výrocích o trestech obžalovaných B. a M. a znovu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Při úvaze o druhu a výměře trestů u obžalovaných B. a M. odvolací soud přihlédl ke všem zákonným kritériím uvedeným v ustanoveních § 38 až § 39 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku, § 81 odst. 1 tr. zákoníku, u obžalovaného B. § 84 tr. zákoníku a § 85 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a u obžalovaného M. dle § 82 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. Podle odvolacího soudu obžalovaný B., který do svých téměř xx let nebyl soudně trestán, dosud splňuje zákonné podmínky § 81 odst. 1 tr. zákoníku, neboť vzhledem k jeho osobě a poměrům, zejména s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a prostředí, ve kterém žije a pracuje, a k okolnostem případu lze mít důvodně za to, že k působení na něj, aby vedl

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

řádný život, není třeba výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody. Za přiměřený a odpovídající všem okolnostem případu i osobě obžalovaného B. odvolací soud považuje úhrnný trest odnětí svobody uložený hluboko v dolní polovině zákonné trestní sazby, a to ve výměře 3 let. Vzhledem k roli organizátora projednávané trestné činnosti je však třeba zvýšeně sledovat a kontrolovat chování obžalovaného ve zkušební době, a proto odvolací soud nad obžalovaným vyslovil dohled. Vzhledem k roli obžalovaného jako organizátora a výše způsobené škody odvolací soud výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odložil na maximálně dlouhou zkušební dobu 5 let a obžalovanému uložil přiměřenou povinnost během zkušební doby podle svých sil nahradit škodu, kterou trestnými činy způsobil. U obžalovaného M. podle odvolacího soudu obvodní soud při úvaze o výměře trestu nedostatečně přihlédl k polehčujícím okolnostem, že vedl před spácháním trestných činů řádný život, že napomáhal při objasňování své trestné činnosti a přispěl k objasňování trestné činnosti spáchané ostatními členy organizované skupiny. Za přiměřený a odpovídající všem okolnostem případu i osobě obžalovaného M. odvolací soud považuje úhrnný trest odnětí svobody, uložený blízko spodní hranice zákonné trestní sazby, a to ve výměře 30 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 4 let a obžalovanému uložil přiměřenou povinnost během zkušební doby podle svých sil nahradit škodu, kterou trestnými činy způsobil. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

10. Odvolací soud nemohl souhlasit s názorem obžalovaného B., že z provedených důkazů nelze dovodit, že se dopustil jednání, ze kterého byl obviněn, že skutková zjištění obvodního soudu jsou v extrémním rozporu s provedenými důkazy, že trestní řízení je zatíženo procesními vadami ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu, že rozsudek je zmatečný, neboť z něj není patrné, o které důkazy obvodní soud opřel rozhodnutí o jeho vině, že obvodní soud nedůvodně zamítl jeho důkazní návrhy a že nedostatečně přihlédl k veškerým okolnostem věci. Odvolací soud se nemohl ztotožnit s tvrzením obžalovaného, že žádným z provedených důkazů nebylo prokázáno, že založil, organizoval a řídl organizovanou skupinu, která se dopustila projednávané trestné činnosti. Podle odvolacího soudu je organizátorství obžalovaného ve smyslu § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku jednoznačně prokazováno výpověďmi spoluobžalovaných D., M. a P.. Obvodní soud hodnotil výpovědi spoluobžalovaných ohledně organizátorství obžalovaného v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu jako věrohodné. Vzhledem k tomu, že obvodní soud správně hodnotil rovněž jednání obžalovaného D. jako organizátorství ve smyslu § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, není z hlediska právní kvalifikace jednání obžalovaného rozhodné, kdo z těch dvou přišel s nápadem na provedení předmětného úvěrového podvodu jako první. Ostatně ani z popisu skutku v napadeném výroku o vině není patrné, že by některý z obou organizátorů přišel s nápadem, jak provést předmětný úvěrový podvod, jako první. Zatímco o výpovědi obžalovaného D. obvodní soud správně konstatoval, že věrohodnost jeho výpovědi je snížena pouze ve vztahu k vylíčení vlastního podílu na spáchání předmětné trestné činnosti, neboť se považuje toliko za spolupachatele nikoli za organizátora, obžalovaný M. a odsouzený P. vypovídali naprosto totožně o rolích obžalovaných B. a D. jako organizátorů. Podle odvolacího soudu ze skutečnosti, že z popisu rejstříku trestů obžalovaného D. vyplývá, že má s páčáním podvodů bohaté zkušenosti, nelze učinit jednoznačný závěr, že to proto musel být on, který vymyslel a ostatním navrhl spáchání zažalované trestné činnosti. Obvodní soud nepochybil, když s přihlédnutím k výpovědím obžalovaných M. a odsouzeného P. nehodnotil veškerou výpověď obžalovaného D. ohledně role obžalovaného B. jako ryze účelovou, když jejich výpovědi jednoznačně vyvracejí obhajobu obžalovaného B., že obžalovaný D. měl důvod pro svalení veškeré viny na člověka, který o páčání trestné činnosti nic

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

nevěděl. Odvolací soud nesouhlasí s tvrzením obžalovaného, že z provedených důkazů lze mít důvodně za to, že to byl obžalovaný D., který ostatní instruoval, organizoval a přišel s nápadem. Pokud obžalovaný v odvolání poukazuje na vyjádření spoluobžalovaný k provedeným důkazům, podle § 2 odst. 12 tr. řádu při rozhodování v hlavním líčení, jakož i ve veřejném, vazebním a neveřejném zasedání, smí soud přihlídnout jen k těm důkazům, které byly při tomto jednání provedeny. Vyjádření obžalovaného k provedenému důkazu dle § 214 tr. řádu však vůbec není důkazem. Vzhledem k tomu, že obžalovaný M. i odsouzený P. vypovídali o konkrétní činnosti obžalovaných B. a D. obvykle v množném čísle, nelze specifikovat činnost kvalifikovanou jako organizátorství, kterou by některý z nich konkrétně vykonal sám. Odvolací soud nemohl souhlasit s tvrzením obžalovaného, že obžalovaný M. ani nemůže vědět, jakou roli v páchané trestné činnosti hrál, zda o ní vůbec věděl nebo mohl vědět. Z výpovědi obžalovaného M. vyplývá, že to byl pouze obžalovaný B., který s ním objížděl pobočky ČSOB, poté co mu na účet přišly obě finanční částky v celkové výši 3.638.000,- Kč, že obžalovaný B. „řídil“ peníze a první částku 1.450.000,- Kč rozdělával v kasinu ve Xxx Xxx. Skutečnost, že na listinách sloužících k podvodnému uzavření úvěrové smlouvy, se nenašly otisky prstů obžalovaného, podle odvolacího soudu nemůže zpochybnit jeho roli organizátora, ani výpověď obžalovaného D., že veškeré písemnosti odsouzený P. předal obžalovanému B.. Absenci otisků prstů obžalovaného lze logicky snadno vysvětlit tím, že dokumenty byly obžalovanému předány v obálce či deskách, popř. tím, že pokud je obžalovaný bral do ruky, měl nasazeny rukavice. S obžalovaným lze souhlasit v tom, že není usvědčován ani znaleckými posudky a že účet byl zřízen obžalovaným M.. Podle odvolacího soudu fotografie občanského průkazu obžalovaného M., zajištěná na flash disku obžalovaného, toliko spojuje obžalovaného s osobou obžalovaného M.. Tvrzení obžalovaného, že fotografii měl z důvodu zájmu obžalovaného M. o koupi jeho vozidla zn. Mercedes-Benz, je však jednoznačně vyvráceno výpovědí obžalovaného M.. Tvrzení obžalovaného, že žádná ze svědeckých výpovědí nepotvrdila jeho účast na podvodném jednání, je sice pravdivé, avšak u organizátorství, kdy jako tzv. bílý kuň byl využíván pouze obžalovaný M., je tato skutečnost irelevantní z hlediska úvah o vině obžalovaného. Odvolací soud nemohl souhlasit s tvrzením obžalovaného, že obvodní soud nezohlednil, zda nevědomky financoval „podnikání“ obžalovaného D., popř. odsouzeného P. s obžalovaným M., neboť tato obhajoba obžalovaného byla výpověďmi všech tří spoluobžalovaných jednoznačně vyvrácena. Pakliže obžalovaný poukazuje na to, že jeho výpověď je od přípravného řízení, na rozdíl od ostatních obžalovaných, konzistentní, není tato skutečnost důkazem její věrohodnosti, neboť stejně tak lze od přípravného řízení konzistentně vypovídat nepravdu, jako vypovídat pravdu. Zcela postačuje, aby si vypovídající osoba byla schopna zapamatovat, co vypovídala v dřívějších výpovědích. To u obžalovaného, který jakoukoliv vinu popírá, jistě nebyl problém. Obvodní soud nepochybil, když zamítl návrhy obžalovaného na doplnění dokazování. K vypracování právních dokumentů se ve své výpovědi z přípravného řízení doznal obžalovaný D. a podle odvolacího soudu není jakýkoli racionální důvod o pravdivosti jeho doznání pochybovat. Ostatně z internetu si lze snadno stáhnout vzory v této trestní věci užitých právních dokumentů. Výslech svědka Mgr. K., bývalého advokáta, který měl podle výpovědi obžalovaného M. a odsouzeného P. být jakousi právní kontrolou, není s to, ani ověřit, ani vyvrátit obžalovaným tvrzenou a dokazovanou skutečnost, že nebyl organizátorem projednávané trestné činnosti, neboť Mgr. K. se neúčastnil předchozích schůzek konaných pouze za účasti čtyř spoluobžalovaných, ani samotného podvodného jednání, či rozdělávání výnosů z trestné činnosti. Jeho výpověď nedisponuje vypovídací potenci, potřebnou ke zjištění skutkového stavu věci ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu. Výslech v pořadí druhého vyšetřovatele v této trestní věci nemá

relevantní souvislost s předmětem řízení, neboť se netýká dokazovaných skutečností. Jak probíhala fáze přípravného řízení, za účasti prvního vyšetřovatele Bc. H., lze zcela přesně zjistit ze spisu. Objasnění obsahu mandátu Z. S. a V. K., jaké jednání mohli za poškozenou Y. učinit, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení, neboť se netýká dokazovaných skutečností. Odvolací soud nemohl souhlasit s tvrzením obžalovaného, že v důsledku neprovedení výše uvedených důkazů nebyla jeho vina prokázána ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu a že obvodní soud měl postupovat s ohledem na zásadu *in dubio pro reo*, neboť o vině obžalovaného nevznikly žádné pochybnosti. Odvolací soud se nemohl ztotožnit s názorem obžalovaného, že celé přípravné řízení je zatíženo vadou podjatosti policejního orgánu Bc. H., který měl nabízet nahrávky pořízené obžalovaným M. obžalovanému D.. Podle odvolacího soud lze výše uvedenou vadu konstatovat toliko v období od úkonu realizovaného Bc. H. počínaje dnem 17. 2. 2017, kdy měl obžalovanému D. nahrávky nabídnout, až do dne jeho zadržení GIBS 2. 3. 2017. V tomto období však nedošlo k provedení ani jediného úkonu, který by sloužil obvodnímu soudu jako důkaz o vině obžalovaného. Odvolací soud nemohl souhlasit s názorem obžalovaného, že napadený rozsudek je zmatečný, neboť z něj není zřejmé, z jakých důkazů obvodní soud dovozuje jeho vinu. Naopak z odůvodnění napadeného rozsudku je nepochybně zřejmé, že obvodní soud rozhodl o vině obžalovaného na základě výpovědi obžalovaných D. a M. a odsouzeného P. a fotografiie spoluobžalovaného M., nalezené na flash disku obžalovaného. Obvodní soud pochybil, když nepřihlédl k přitěžující okolnosti, že spáchal jako organizátor více trestných činů též u obžalovaného D.. Obvodní soud rovněž pochybil, když provedl výslech obžalovaného D. mimo hlavní líčení dne 25. 5. 2018, neboť nebyly splněny zákonné podmínky § 183 a) tr. řádu, když obhájce obžalovaného B. se tohoto výslechu nemohl zúčastnit. Konečně obvodní soud pochybil i v tom, že v hlavním líčení dle § 207 odst. 2 tr. řádu tento protokol o výslechu obžalovaného D. přečetl, aniž byla splněna zákonná podmínka § 207 odst. 2 tr. řádu, že výslech byl proveden způsobem odpovídajícím ustanovení tohoto zákona, neboť naopak byl proveden bez splnění zákonných podmínek § 183 a) tr. řádu. Jak vyplývá ze znění § 207 odst. 2 tr. řádu, přečtení výpovědi obžalovaného, který odepřel v hlavním líčení výpověď, není vázáno na souhlas spoluobžalovaných, jak se obžalovaný mylně domnívá. Jak však vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku, obvodního soud si sice opožděně, ale ještě před vyhlášením napadeného rozsudku uvědomil, že výpověď obžalovaného D. ze dne 25. 5. 2018 nemůže sloužit jako podklad pro rozhodnutí a v napadeném rozsudku k tomuto důkazu nepřihlédl, když vycházel pouze z přečtené výpovědi obžalovaného D., a to v souladu s § 207 odst. 2 tr. řádu, kterou obžalovaný D. učinil v přípravném řízení. Proto výše uvedená pochybení obvodního soudu odvolací soud nehodnotil jako podstatnou vadu řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu, která by musela vést ke zrušení napadeného rozsudku.

11. Odvolací soud se nemohl ztotožnit s názorem obžalovaného D., který napadenému výroku o vině vytýká vady spočívající v nejasnosti a neúplnosti skutkových zjištění, že obvodní soud interpretuje zjištění skutkový stav výhradně k jeho tíži, že byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci, neboť se obvodní soud dostatečně nevypořádal s jeho obhajobou, že závěr o jeho vině nemají oporu ve zjištěném skutkovém stavu, že nebyly hodnoceny v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu a že skutkový stav je vyložen způsobem, jenž odporuje pravidlům formální logiky. Podle odvolacího soudu obvodní soud nepochybil, když jednání obžalovaného kvalifikoval jako organizátorství ve smyslu § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, což není v případě obžalovaného přitěžující okolnost, jak se mylně domnívá, ale jedná se o formu účastenství na spáchaných trestných činech. Výše uvedený správný závěr obvodního soudu má jednoznačnou oporu

v provedených důkazech, a to ve výpovědích obžalovaného M. a odsouzeného P., neboť oba obžalovaného v tomto směru usvědčují bez jakýchkoliv pochybností ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu. Odsouzený P. předmětnou trestnou činnost podle všech provedených důkazů ani neorganizoval, ani organizovanou skupinu nezaložil, ani ji neřídil, a proto byl správně uznán vinným jako spolupachatel. Jak správně zjistil ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu obvodní soud, obžalovaný se ve své výpovědi v přípravném řízení svou roli v páčání zažalované trestné činnosti snažil neúspěšně minimalizovat. Tvrzení obžalovaného, že to byl obžalovaný B., který organizoval a řídil ostatní spoluobžalované a uděloval jim pokyny, bylo jednoznačně vyvráceno výpověďmi odsouzeného P. a obžalovaného M.. Skutečnost, že obžalovaný B. měl hlavní roli ve financování, zejména ve vyplácení spoluobžalovaných, logicky nevylučuje organizátorství obžalovaného v jiných oblastech. Tvrzení obžalovaného, že obžalovaný M. shodně s ním uvedl, že je seznámil až obžalovaný B., nemůže podle odvolacího soudu vést k důvodnému závěru, že nelze tedy uvažovat, že to byl on a obžalovaný B., kdo založili organizovanou skupinu. K založení organizované skupiny podle provedeného dokazování totiž došlo teprve po seznámení obžalovaného s obžalovaným M.. Podle odvolacího soudu z výpovědi obžalovaného M. nelze učinit důvodný závěr, že se odsouzený P. účastnil na páčání trestné činnosti minimálně stejnou mírou jako on, neboť odsouzený P. nic neorganizoval, ani neřídil, ani neuděloval vlastní pokyny obžalovanému M., když mu pouze předával pokyny obou organizátorů. Aktivita obžalovaného B. po dokonání zažalovaných trestných činů není z hlediska organizátorství obžalovaného právně relevantní. Pokud obvodní soud v odůvodnění napadeného rozsudku uvedl, že výpověď obžalovaného, že to byl obžalovaný B., kdo přišel s nápadem, jak provést úvěrový podvod, je v souladu s výpověďmi odsouzeného P. a obžalovaného M., toto tvrzení obvodního soudu nemá jednoznačný podklad ve výpovědích odsouzeného P., ani obžalovaného M.. Naopak odsouzený P. opakovaně uvedl, že plán vymysleli obžalovaný s obžalovaným B. a obžalovaný M. se k otázce, kdo plán vymyslel, ve své výpovědi vůbec nevyjádřil. Odsouzený P. vypověděl, že finanční prostředky dostával od obžalovaného a obžalovaného B.. Obžalovaný M. vypověděl, že mu odsouzený P. sdělil, že se půjdou ubytovat do hotelu na Národní třídě, že dostal 20.000,- Kč od obžalovaného B. nebo obžalovaného D.. Odsouzený P. nevypověděl, že by veškeré písemnosti obstarané obžalovaným M. předal obžalovanému B.. Odvolací soud nemohl souhlasit s tvrzením obžalovaného, že se obžalovaný M. pouze domnívá, že byl hlavním organizátorem s obžalovaným B., neboť z jeho výpovědi jednoznačně vyplývá, že organizátoři byli dva, a to obžalovaný a obžalovaný B.. Odvolací soud se nemohl ztotožnit s tvrzením obžalovaného, že se odsouzený P. snažil svůj podíl na trestném jednání bagatelizovat. Odsouzený P. ve své výpovědi popsal, jakým způsobem se podílel na falšování dokumentů a jakým způsobem se na falšování dokumentů podílel obžalovaný, a to nikoli jen konstrukcí jednotlivých smluv, jak v odvolání v rozporu se skutečností tvrdí obžalovaný, což bylo jednoznačně vyvráceno obrazovými záznamy. Obvodní soud nepochybil, když skupinu obžalovaných v souladu s konstantní judikaturou posoudil jako organizovanou skupinu, neboť míra plánovitosti a koordinovanosti jejich jednání byla nepochybně způsobila zvýšit pravděpodobnosti úspěšného provedení trestného činu, přičemž rozdělení úloh mezi spoluobžalovanými spočívalo ve významné dělbě činností a vyznačovalo se promyšleností jednotlivých operací. Obvodní soud nepochybil, když zamítl návrh obžalovaného na provedení důkazu výpisy z telekomunikačního provozu, neboť podle zákona je mobilní operátor povinen tyto záznamy uchovávat pouze po dobu 6 měsíců, takže tento návrh obžalovaného byl v době jeho podání již zcela nerealizovatelný. Podle role obžalovaného Ch. po spáchání trestné činnosti není

relevantní z hlediska kvalifikace jednání obžalovaného jako organizátorství. Z těchto důvodů odvolací soud odvolání obžalovaného dle § 256 tr. řádu zamítl, neboť ho neshledal důvodným.

12. Odvolací soud souhlasí s názorem obžalovaného M., že obvodní soud při ukládání trestu nedostatečně zohlednil všechny polehčující okolnosti. Na druhé straně jeho srovnání s trestem, uloženým odsouzenému P., nepokládá odvolací soud na přílehlavé, neboť podíl obžalovaného, který úvěrový podvod spáchal jako tzv. bílý kuň obžalovaných B. a D., je podstatně vyšší, než podíl odsouzeného P. na spáchání zažalovaného skutku. Obvodní soud proto nepochybil, když odsouzenému P. uložil mírnější výměru trestu než obžalovanému. Odvolací soud nesouhlasí s tvrzením obžalovaného, že s odsouzeným P. popsali svoji roli víceméně shodně, neboť pouhým nahlédnutím do jejich výpovědí lze zjistit opak. Lze však souhlasit s tím, že podobný byl jejich finanční prospěch. Na druhé straně nelze přehlédnout, že odsouzený P. již začal hradit, na rozdíl od obžalovaného, způsobenou škodu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Za splnění podmínek § 265a a § 265b tr. řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr. řádu nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha, dne 2. května 2019

JUDr. Richard Petrásek, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.